

играли еднаквостта на вѣрата, езикътъ на словѣнитѣ и най-главно вѣншни влияния и политически обстоятелства. Балканскитѣ словѣнски области, особено македонскитѣ, за които има най-добри свѣдѣния, сж заимали много по-голѣмо пространство отъ колкото обикновено имъ се опрѣдѣля и прѣдполага. Въ тѣхъ обитавали освѣнѣн словѣни, отъ разни племена и въ разни врѣмена заселени тамъ, но още и други чужди народи, които тамъ, дѣто били малцинство, постепенно се прѣтопявали между словѣнитѣ, а пѣкъ тамъ, дѣто били до статъчно много поради културното имъ надмощие надъ словѣнитѣ, постепенно се усилвали, до като окончателно ги погълнали и прѣтопили, както станало съ пелопонескитѣ, тесалийскитѣ, епирскитѣ, албанскитѣ и дакийскитѣ словѣни. Животописецътъ на св. Димитръ Солунски, като говори за заселването на Кувера съ дружината му на Керамийското поле, казва, че било заповѣдано на съсѣднитѣ на Солунъ драговитски народи да го снабдятъ съ храна³⁹. Сжщиятъ животописецъ извѣстява, че драговичитѣ имали повече владѣтели.⁴⁰ Отъ тѣзи извѣстия може основателно да се заключи, че въ Драговития сж обитавали разни народи отъ различенъ произходъ, или поне различни словѣнски племена, заселени тамъ въ разни врѣмена и управлявани отъ своитѣ отдѣлни владѣтели. Ние, както се вижда отъ изложеното до тукъ, въ противоположностъ на владѣщето мнѣние, считаме, че южнитѣ словѣни слѣдъ заселването си на Балканския полуостровъ се раздѣлили на части не възъ основа на общия имъ произходъ, но възъ основа на общата територия, на която живѣли, и затова ги разглеждаме като области, а не като племена. Защото, по нашето мнѣние, струмцитѣ, а сжщо и другитѣ южни словѣни, които живѣли въ разнитѣ области, не били едно

³⁹ Ibid. 190.

⁴⁰ Ibid. 166.